

**Iepazīstini draugus un
kaimiņus ar Kristus
draudzēm**

**Iepazīstini draugus un kaimiņus ar
Kristus draudzēm**

Maikls Armors

Eastern European Mission
2011

Ievads

Visā pasaulē miljoniem cilvēku ir Kristus draudzes locekļi. Viņu skaits ik dienas visos kontinentos pieaug.

Tomēr ne katrs zina, kas ir Kristus draudze. Cilvēkiem ir jautājumi par to, kas mēs esam un kam ticam. Ja esat arī sev uzdevuši līdzīgus jautājumus, tad ļaujiet mums pastāstīt par sevi.

Bībele

Tiklīdz Jūs iepazīsit Kristus draudzi, drīz vien sapratīsiet, cik ļoti mēs cienām Bībeli un tās autoritāti. Mēs Bībeli rūpīgi studējam un cenšamies ievērot tās norādes viena iemesla dēļ — mēs uzskatām, ka Bībele ir pasaules visvērtīgākā grāmata. Mēs to saucam par Svētajiem Rakstiem un Dieva Vārdu, jo uzskatām, ka tā ir Dieva rakstīta vēsts cilvēcei.

Bībele ir sadalīta divās daļās, un parasti tās pazīst kā Veco Derību un Jauno Derību. Vecā Derība atspoguļo cilvēka un Dieva attiecību vēsturi no laiku sākuma. Tādējādi Vecās Derības lappuses palīdz mums saprast, kas ir Dievs, aptvert labā un ļaunā dabu, Dieva uzticību, pildot Savus solījumus.

Jaunā Derība kristiešiem ir īpaši nozīmīga, jo tā stāsta par Jēzu, atspoguļo Viņa mācību un skaidro, kādu Dievs vēlas redzēt kristiešu dzīvi. Jaunajā Derībā aprakstīta arī agrīnā kristietības izaugsme un parādīts, cik tā ātri izplatījās no pilsētas pilsētā. Jaunajā Derībā mēs uzzinām, ka visu pilsētu kristieši regulāri pulcējās, lai mācītos, godinātu Dievu un Viņu pielūgtu. Mēs arī uzzinām, ka viņi uzņēmas līdzjūtības pilnas

rūpes par ļaudīm, kas bija slimi, nabadzīgi vai arī izjuta ciešanas citādā veidā.

Kad agrīnajiem kristiešiem bija nepieciešams padoms, kā īstenot savu ticību, viņi to lūdza apustuļiem Pāvilam, Pēterim un Jānim. Apustuļus bija izvēlējis pats Jēzus, lai tie nestu Viņa vēsti pasaulei un mācītu jaunos kristiešus. Parasti apustuļu padomi bija izteikti garās vēstulēs. Daudzas no šīm vēstulēm un arī citas apustuļu sarakstītās grāmatas ir iekļautas Jaunajā Derībā. Pētot Jauno Derību, mēs gūstam dzīvi pārveidojošu ieskatu Jēzus un apustuļu mācībā.

Kam mēs ticam

Daži ļaudis studē Bībeli akadēmiskas intereses vai ziņkāres vadīti. Kristus draudzē mēs studējam Bībeli, lai savu dzīvi saskaņotu ar tās mācību. Mēs pilnībā pieņemam Bībelē pausto par Dievu, Jēzu, Svēto Garu, labo un ļauno, kā arī mūsu pienākumu citam pret citu. Mēs atbalstām Dieva standartus par to, kas ir pareizs un kas nepareizs. Mēs priecājamies par Viņa žēlastību un žēlsirdību, bet ņemam vērā arī Viņa brīdinājumu, ka grēka sekas būs sods.

Mēs īpaši vērtējam Bībeles vēsti par Jēzus krustu, Viņa augšāmcelšanos un to, ko šie notikumi nozīmē ikvienam no mums. Caur krustu un Jēzus augšāmcelšanos Dievs piedāvā mums cerību uz dzīvi pēc nāves, uz dzīvi, kas tiks pavadīta kopā ar Dievu mūžībā. Lai šī cerība varētu piepildīties, Dievs, saskaņā ar Jauno Derību, vēlas, lai mēs pieņemtu noteiktus lēmumus, cietiem vārdiem sakot, kaut ko apņemtos.

- Pirmā apņemšanās ir ticība. Tas nozīmē pilnībā uzticēties Dievam un Viņa apsolījumiem.

Vēstulē ebrejiem lasām: “Bet bez ticības nevar [Dievam] patikt.” (Ebrejiem 11:6)

- Otrā apņemšanās ir atgriešanās. Tas nozīmē atteikties no visa, kas ir pretrunā ar Dieva gribu. Jēzus lika Saviem sekotājiem “sludināt atgriešanos un grēku piedošanu visām tautām” (Lūkas 24:47). Apustulis Pāvils vēstīja, ka Dievs “aicina visus cilvēkus visur atgriezties” (Apustuļu darbi 17:30).
- Trešā apņemšanās ir liecināšana vai vēlēšanās stāstīt citiem, ka mēs kalpojam Jēzum kā savam Kungam. Jēzus teica: “Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Es apliecināšu Sava Tēva priekšā, kas ir Debesīs.” (Mateja 10:32) Pāvils rakstīja: “Jo, ja tu ar savu muti apliecināsi Jēzu par Kungu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs Viņu uzmodinājis no miroņiem, tu tiks izglābts.” (Romiešiem 10:9)
- Ceturtā apņemšanās ir kristīšanās tās pareizajā nozīmē. Jaunajā Derība atkārtoti tiek runāts par kristīšanos “Jēzū Kristū” (Romiešiem 6:3; Galatiešiem 3:27) Apustuļu darbos 2:38, aicinādams savus klausītājus, Pēteris atgriešanos no grēkiem saista ar kristību: “Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu.”

Tā kā Jaunā Derība māca par šīm nostādnēm ļoti skaidri, Kristus draudze uzsver tās savā vēstījumā pasaulei. Kad cilvēki tos ir apņēmušies pildīt un izpildījuši, Dievs iekļauj viņus kristiešu kopienā (Apustuļu darbi 2:47). Tāpēc, lai cilvēks varētu kļūt par Kristus draudzes locekli, izņemot

šos četrus, draudze neizvirza nekādus citus no-
teikumus.

Iknedēļas dievkalpojumi

Kristus draudze aicina kļūt par tās locekļiem visu rasu un visu sabiedrības slāņu cilvēkus. Mūs vieno kopīga nodošanās Jēzum un Bībelei. Katru svētdienu mēs pulcējamies dievkalpojumos, kuros dziedam, lūdzam Dievu, klausāmies sludinātāju teiktajā un piedalāmies Tā Kunga Vakarēdienā. Mēs arī izmantojam šo izdevību, lai vāktu naudas līdzekļu ziedojumus labu darbu veikšanai.

Mūsu sanāksšanas var norisināties dažādās vietās. Tā var būt ēka, kas ir speciāli celta kristiešu dievkalpojumiem, bet mēs varam pulcēties arī cilvēku dzīvesvietās, skolās vai ārpus telpām. Neatkarīgi no pulcēšanās vietas, šādas kristiešu grupas dēvē par draudzi.

Tās ir sastopamas visā pasaulē. To skaits ir mērāms desmitos tūkstošu. Visvairāk – Ziemeļamerikā, bet visstraujāk to skaits aug Āzijā un Āfrikā.

Organizācija

Šīs draudzes ir pilnīgi neatkarīgas; tās pašas izvēlas savus vadītājus un risina jautājumus, kas saistīti ar to darbību. Atšķirībā no citām reliģiskajām grupām Kristus draudze nav pakļauta kādai reģionālai, valstiskai vai starptautiskai organizācijai. Tā vienkārši ir neformāla vietējo draudžu alianse. Tā kā šīs vietējās draudzes ir autonomas, tās var brīvi izvēlēties savu nosaukumu. Gandrīz visas parasti izvēlas nosaukumu “Kristus draudze”. Tāpēc arī ter-

mins “Kristus draudze” (vai “Kristus draudzes”) tiek lietots globālā izpratnē, runājot par visām šīm draudzēm kopumā.

Ja esat pazīstami ar izvērsto citu reliģisko grupu hierarhiju, Jūs varbūt jautāsiet, kāpēc Kristus draudzes ir izvēlējušās šādu neatkarīgu struktūru. Atbilde rodama nostājā, ka mēs ļoti dziļi cienām Jaunās Derības praksi. Jaunajā Derībā nav liecību, ka agrīnajā draudzē būtu pastāvējusi kāda konfesionāla hierarhija. Pat apustuļi realizēja savu ietekmi lēnprātīgi un ar pārlicināšanu. Kaut arī viņi bieži deva padomus un ieteikumus, tie vienmēr respektēja katras atsevišķas draudzes tiesības uz pašpārvaldi. Tāpēc Kristus draudze ievēro agrīnās draudzes paraugu, kur katra atsevišķa draudze ir brīva un neatkarīga.

Labdarība

Kad cilvēki pirmo reizi uzzina par šo struktūru, viņi dažkārt apšaubā, vai tas ir izdevīgi praktiskai darbībai. Vai ir iespējams tik neformālā organizācijā efektīvi darboties lielā mērogā? Atbilde ir: “Jā!” Kristus draudzes šādā veidā ir organizējušas savu darbu vairāk nekā 200 gadu, turklāt ar ļoti labām sekmēm. Neatkarība nekavē daudzas draudzes — dažkārt pat tūkstošiem lielas — sadoties rokās, lai sasniegtu vienotu mērķi.

Apvienojot spēkus, Kristus draudzes ir nosūtījušas misionārus uz gandrīz visām mūsdienu pasaules valstīm. Kur vien esam šos cilvēkus sūtījuši, tur esam snieguši arī humanitāro palīdzību. Kristus draudzes ir ziedojušas miljoniem dolāru dabas katastrofu upuriem. Ļoti daudzās valstīs mēs

esam uzcēluši bāreņu patversmes un ārstniecības iestādes. Mēs esam izveidojuši koledžas, universitātes un citas izglītības iestādes Eiropā, Ziemeļamerikā, Dienvidamerikā, Āfrikā un Āzijā. Mēs uzturam iestādes, kas rūpējas par veciem cilvēkiem un finansējam vasaras nometnes bērniem.

Visos šajos centienos Kristus draudzes ir izrādījušas līdzietību un dāsnumu, neņemot vērā cilvēku rasi, tautību vai reliģisko piederību. Mūsu mērķis ir parādīt Kristus mīlestību ar laipnības, rūpju un žēlastības pilniem darbiem. Mēs bieži citējam fragmentu no Jaunās Derības, kur sacīts: “Tīra un neapgānīta kalpošana Dieva Tēva priekšā ir šī: pieskatīt bāriņus un atraitnes viņu bēdās, sevi no pasaules pasargāt neapgānītu.” (Jēkaba 1:27)

Īpašās aktivitātes

Tagad Jūs noteikti esat pamanījuši, ka Kristus draudze cenšas īstenot Jaunās Derības mācību, cik precīzi vien iespējams. Šī nodošanās liek mums veikt dažas darbības, kas atšķir Kristus draudzes no daudziem mūsu garīgajiem kaimiņiem.

- Tā kā agrīnā draudze baudīja Tā Kunga Vakarēdienu ik nedēļu, arī mēs rīkojamies tāpat. Mēs Tā Kunga Vakarēdienu uzskatām par centrālo sava svētdienas dievkalpojuma daļu.
- Tā kā kristīšanās Jaunajā Derībā ir personiskas izvēles jautājums un ir pamatota uz mūsu ticību un atgriešanos, Kristus draudzes atturas kristīt mazus bērnus. Mēs kristām tikai tos, kas ir pietiekami pieauguši un nobrieduši, lai

apliecinātu savu ticību un spētu dzīvē parādīt, ka ir atgriezušies no grēkiem.

- Tā kā Jaunajā Derībā lietotais vārds “kristīt” nozīmē “iegremdēt”, mēs praktizējam iegremdēšanu kā vienīgo kristīšanas formu.
- Tā kā agrīno kristiešu dievkalpojumā par mūziku uzskatīja dziedāšanu bez mūzikas instrumentu pavadījuma, arī Kristus draudzes neizmanto mūzikas instrumentus. Mēs ļoti uzsveram draudzes kopīgas dziedāšanas nepieciešamību. (Instrumentālā mūzika kristiešu dievkalpojumos pirmo reizi parādījās daudzus gadsimtus pēc apustuļu nāves. Pareizticīgās un arī citas draudzes to nekad nepieņēma. Arī tādi reformatori kā Džons Kalvins un Džons Veslijs šādu praksi noraidīja.)
- Tā kā agrīnās kristiešu draudzes vadīja vecajie, ko izraudzījās draudze, mēs savas draudzes vadām tieši tāpat. Vecajiem palīdz grupa diakonu, kurus arī izraugās draudze. Mēs sagaidām, ka vecajie un diakoni atbildīs prasībām, kas šajos amatos kalpojošiem cilvēkiem izvirzītas vēstules Titam 1. nodaļā un 1. vēstules Timotejam 3. nodaļā.
- Tā kā mācītājiem Jaunās Derības laikā nebija īpašu reliģisko titulu, Kristus draudzēs mēs šos cilvēkus neuzrunājam kā “Viņa Svētība” vai “Tēvs”. Tieši tāpat mēs nesaucam viņus par garīdzniekiem, jo Jaunajā Derībā mācītāji nekad tā nav dēvēti.
- Tā kā Jaunajā Derībā, lai raksturotu vecajo darbu, ir lietots vārds “gans” (1. Pētera 5:1–2), Kristus draudzes šādi dēvē tos, kas pilda

vecājo pienākumus; minētais vārds netiek lietots, lai apzīmētu mācītājus.

Vienotība

Kristus draudzes uzsver arī kristīgās vienotības svarīgumu. Pirmās Kristus draudzes Eiropā un Ziemeļamerikā veidoja cilvēki, kuri bija noguruši no nesaskaņām kristīgo konfesiju starpā.

Šīs nesaskaņas sākās, kad protestantu reformācija pārrāva saites ar Romas katolicismu. Tad dažādu reformācijas atzaru piekritēji ieviesa sev saistošas ticības apliecības, kas izrietēja no viņu priekšstatiem par kristietību. Pārāk bieži šie atzarojumi uzbruka cits citam. Anglijā, Francijā, Vācijā un citur uz reliģisko strīdu pamata notika nežēlīgi kari.

Lai izvairītos no šīs kņadas, tūkstošiem eiropiešu devās uz Ziemeļameriku cerībā tur rast reliģisko brīvību. Par laimi, Eiropas reliģiskie kari Amerikā neturpinājās, taču reliģiskās nesaskaņas un šķelšanās tomēr saglabājās.

Tad gandrīz spontāni abās Atlantijas okeāna pusēs dzima jauni centieni radīt vienotību. Reliģisko nesaskaņu nogurdinātie ļaudis sāka meklēt ceļus, kā apvienot kristiešus uz vienota pamata. “Mēs nekad neatradīsim kopīgu pamatu savstarpēji konkurējošu ticības apliecību valodā,” viņi teica. “Kopīgu pamatu mēs atradīsim tikai Bībeles valodā.”

Šie ļaudis aicināja savus ticīgos kaimiņus darīt divas lietas. Pirmkārt, viņi aicināja draudzes atteikties no ticības apliecībām un konfesionālajiem uzskatiem, kas bija radījuši

šķelšanās pamatu. Otrkārt, viņi aicināja draudzes mācīt un praktizēt tikai to, kas noteikts Jaunajā Derībā. Viņi uzskatīja, ka visdrošākais ceļš uz vienotību ir pilnīga atgriešanās pie tā, ko mācījusi un praktizējusi agrīnā baznīca. Cilvēki, kas atbalstīja šādu pieeju, kļuva pazīstami kā “restauratori”, jo viņi centās atjaunot Jaunās Derības ideālus. Sākumā daudzus no šiem restauratoriem šķīra lieli attālumi, un viņi neko nezināja cits par citu. Vēlāk, kad tie iepazinās, sākās savstarpēja domu apmaiņa, un viņu kustība pieauga spēkā.

Viņi sevišķi neraizējās par savas grupas nosaukumu, jo draudzei Jaunajā Derībā specifiska nosaukuma nebija. “Restauratori” vienīgi vēlējās, lai viņus atpazīst kā kristiešus – neko vairāk, neko mazāk. Lai gan vietējās draudzes sev izvēlējās dažādus nosaukumus, “Kristus draudze” laika gaitā kļuva par visizplatītāko. Līdzīgas “restauratoru” grupas veidojās Skotijā, Anglijā, Krievijā un dažādās vietās Rietumeiropā, bieži vien neko nezinot par draudzēm, kam bija tādi paši ideāli citviet pasaulē.

Šobrīd Kristus draudzes paliek uzticīgas vienotībai, tāpat kā tās ir uzticīgas visiem Bībeles principiem. Mūsu aicinājums atgriezties pie Jaunās Derības uzskatiem un prakses nav mazinājies. Mūsdienās aicinājums uz vienotību ir tikpat būtisks, kā tas bija tad, kad pirmo reizi mēs to izteicām.

Brīvība

Savā aicinājumā uz vienotību Kristus draudzes atbalsta arī brīvības atmosfēru. Iepriekš jau bija stāstīts par katras draudzes brīvību. Tas pats

gars attiecas uz personisko brīvību, iekļaujoties vietējā draudzē.

Šajā brīvības atmosfērā kristieši tiek mudināti patstāvīgi studēt Bībeli, izdarīt savus secinājumus, attīstīt savu personisko pārliecību un darboties saskaņā ar to bez bailēm, ka kāds varētu viņus izsmiet vai nosodīt.

Kaut arī Kristus draudzes ir vienotas noteiktos Bībeles pamatprincipos, draudzēs un atsevišķu draudžu starpā vērojama diezgan liela atšķirība. Uz šī brīvības fona katram kristietim ir bagātīgas iespējas augt garīgi un attīstīt stabilu ticību.

Ja šī vienkāršā pieeja kristietībai Jums šķiet pievilcīga, mēs aicinām Jūs iepazīties ar mums tuvāk. Ko no Jums sagaidīs, ja būsit Kristus draudzes loceklis? Jūs mudinās:

- dzīvot tikumisku un ētisku dzīvi;
- izturēties pret citiem ar laipnību un cieņu;
- regulāri tikties ar citiem kristiešiem, lai pielūgtu Dievu;
- izveidot ieradumu ik dienas lūgt Dievu un regulāri lasīt Bībeli;
- būt devīgiem pret tiem, kas dzīvo trūkumā un kam ir kādas vajadzības;
- veicināt mieru, mīlestību un rūpes pret savu ģimeni;
- pagodināt Jēzu ar visu, ko Jūs sakāt un darāt.

Kādēļ gan nesākt to jau šodien? Mūsu pasaulē pastāvošā garīgā ģimene Jūs laipni aicina un ļoti vēlas Jūs sagaidīt mūsu pulkā.

Sīkāku informāciju iespējams atrast:

Dr. Michael C. Armour ir darbojies kristīgajā kalpošanā vairāk kā 40 gadus. Kalifornijas universitātē Losandželosā (*University of California, Los Angeles*) viņš ir ieguvis filozofijas zinātņu doktora grādu Eiropas intelektuālajā un kultūras vēsturē, ar specializāciju reformācijā. Šī brošūra tika uzrakstīta pēc Krievijas draudžu lūguma un ir jau izdota daudzās valodās.

Dr. Armour ir arī grāmatas “Bībeles ceļvedis iesācējiem” autors. Šī grāmata un tās darba burtnīca ir izdota 15 Eiropas valodās. Tā ir veidota, lai sniegtu vispārēju priekšstatu par Bībeli galvenokārt tiem, kuri vēl tikai sāk iepazīt Bībeli.